

De Paardenbloem in de NOP en URK

De Paardenbloem (*Taraxacum officinale*) behoort tot de meest belangrijke in het voorjaar bloeiende drachtplanten.
In Nederland zijn minstens 250 ondersoorten bekend.

Hij groeit op vochtige tot droge, voedselrijke bodem; op alle bodemtypen; in allerlei grazige vegetaties; verder op braakliggende terreinen, stadsplantsoenen, boomspiegels, op verhardingen en halfverhardingen, op muren en tussen stenen beschoeiingen *). Hij behoort tot onze algemene inheemse vegetatie en levert als drachtplant enorme hoeveelheden nectar en stuifmeel voor de bestuivende insecten.

Waarom zien wij de paardenbloem en ook de Madeliefjes dan niet massaal in april en mei groeien en bloeien?

Omdat zij worden uitgestoken, doodgespoten, afgemaaid, enzovoort.

Uitgestoken worden zij in gazons (niet netjes), doodgespoten worden zij in de landbouw (onkruid), afgemaaid worden zij in het openbaar groen in de bermen en grasperceeltjes (niet netjes).

Voor het beheer van die laatste categorie is de gemeente verantwoordelijk.

Ik moet toegeven dat incidenteel de laatste jaren vorderingen zijn gemaakt met het bermbeheer door de gemeente.

Landelijk is de achteruitgang van de biodiversiteit alarmerend en meer speciaal voor wat betreft de achteruitgang van insecten.

Ik neem, niet geheel toevallig, de Espelerlaan in Emmeloord als voorbeeld.

Daar zijn in het verleden narcissen en krokussen geplant.

Ik weet niet wat de drachtplantwaarde van die krokussen zijn maar de drachtplantwaarde van die gecultiveerde narcissen is nul komma nul.

Het beheer van strookgedeelten met de narcissen en de krokussen door de gemeente is uitstekend. Er wordt pas gemaaid wanneer zij uitgebloeid zijn en het blad afgestorven is.

Waarom kan dat niet met de hele Espelerlaan?

Immers beter voor de biodiversiteit en bovendien veel goedkoper omdat er niet gemaaid hoeft te worden. Alleen voordelen dus en geen nadelen.